

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ละครตั้งเดิมที่เป็นนිරันดรนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าจะจากใดก็ตามที่ผ่านไป จะช้ารอยหลังจากหนึ่งวงจร ดังนั้นคงอยู่อย่างไรก็งามเสมอ

คำถาม: สัญญาณอะไรที่บ่งชี้ว่าเวลานี้โลกนี้ได้มาถึงสภาพที่ทาโมประธานแล้ว?

คำตอบ: แต่ละวันความปั่นป่วนเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความสับสนวุ่นวายมากมาย โจรก็ทุบตีผู้คนและปล้นทุกอย่าง มีความเสียหายมากมายที่เกิดจากฝนตกนอกฤดูกาล สัญญาณทั้งหมดเหล่านี้บ่งชี้ว่าโลกนี้ทาโมประธาน ธรรมชาติที่ทาโมประธานเป็นสาเหตุของความทุกข์ต่อไปเรื่อยๆ ลูกๆ รู้ความลับของละคร ดังนั้นลูกพูดว่าไม่มีอะไรใหม่

โอม ชานติ เวลาที่ลูกๆ ได้รับการประพรหมด้วยน้ำฝนของความรู้นี้ เวลาที่ลูกทั้งหมดอยู่ในยุคบรรจบพบกัน มนุษย์อื่นทั้งหมดอยู่ในยุคเหล็ก ในปัจจุบันผู้คนในโลกนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากมาย ลูกๆ มีเพียงการกำหนดเดียวเท่านั้น ลูกได้รับการกำหนดเดียวจากพระเจ้าเท่านั้น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาสวดภาวนา ทรมานตนเองและไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ พวกเขาคิดว่าเหล่านั้นคือหนทางที่จะบรรลุถึงพระเจ้า พวกเขาพูดว่าเพียงหลังจากทำความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นที่จะสามารถบรรลุถึงพระเจ้าได้ แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเมื่อใดที่ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้น หรือจะอยู่อีกนานเพียงไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาได้บรรลุถึงพระเจ้าด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองพวกเขาจึงทำความเลื่อมใสศรัทธาหลายรูปแบบ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะบรรลุถึงพระเจ้าในวันหนึ่งอย่างแน่นอน และพวกเขาจะบรรลุถึงพระเจ้าในรูปใดรูปหนึ่ง ท่านจะทำอะไร? อย่างแน่นอนท่านจะให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ เพราะท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่สำหรับทุกคน พวกเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าคือใคร หรือเมื่อใดที่ท่านมา แม้ว่าพวกเขาร้องเพลงสรรเสริญท่านหลากหลายแบบ ว่าท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงด้วยความรู้นี้เท่านั้นที่มีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน เช่นที่เราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตน แล้วเราก็มารับร่างกาย เราดวงวิญญาณอาศัยอยู่กับพ่อของเราในอาณาเขตสูงสุด เราไม่ใช่ผู้อาศัยของสถานที่นี้ พวกเขาไม่สามารถบอกลูกได้อย่างถูกต้องแม่นยำถึงสถานที่ที่ลูกอาศัยอยู่แต่ตั้งเดิม บางคนคิดว่าพวกเขาจะไปสวรรค์ แต่ไม่มีใครสามารถไปสวรรค์ได้โดยตรงจากที่นี่ บางคนพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในแสงที่คงอยู่ตลอดไป นั่นก็ผิดด้วยเช่นกัน นั่นจะทำให้ดวงวิญญาณสูญสลาย ไม่สามารถมีการหลุดพ้นชั่วนิรันดร (โมกษะ) เนื่องจากพวกเขาพูดถึงละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างเป็นนिरันดร สิ่งนี้บ่งบอกว่าวงจรคงหมุนต่อไป ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์คงช้ารอยต่อไป อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะวงจรหมุนอย่างไร พวกเขาทั้งไม่รู้จักรวงจรหรือพระเจ้า พวกเขาเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าพระเจ้าคือใคร ลูกเรียกพระเจ้าว่า “พ่อ” ดังนั้นเพราะเราแต่ละคนมีพ่อทางร่างกาย และกระนั้นเราก็คงจดจำผู้เดียวนั้น ขอให้สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาว่ามีสองพ่อ - พ่อทางโลก (ของโลกนี้) และพ่อเหนือโลก (เหนือโลกนี้) ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเพื่อที่จะบรรลุถึงพ่อเหนือโลกนี้ ท่านอาศัยอยู่ในพาร์โลก (โลกที่อยู่เหนือ) มีโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างแน่นอน ลูกรู้อย่างดีว่าทุกสิ่งที่คุณคนทำนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาและเพียงความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นที่ยังคงดำเนินต่อไปในอาณาจักรของราวัน ไม่สามารถมีความรู้นี้ ไม่เคยมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ผ่านความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจดจำพ่อผู้ให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ ดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่นอนในเวลาใดเวลาหนึ่งและให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ ลูกรู้ว่าโลกนี้ทาโมประธานอย่างสมบูรณ์ ครั้งหนึ่งมันเคยสาโทประธาน เวลาที่ทาโมประธาน ความปั่นป่วนมากมายเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีความสับสนวุ่นวายและโจรมากมายรูดปล้นทุกสิ่งต่อไป พวกเขาทุบตีผู้คนและปล้นเงินของพวกเขา พวกเขาทำให้ผู้คนดมยาเสพติดทุกประเภทเพื่อทำให้พวกเขาหมดสติ นี่คือนิรันดรของราวัน นี่คือนิรันดรที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต ใช้เวลา 5000 ปีที่จะไปรอบวงจร ละครนี้เป็นเหมือนกับภาพยนตร์ สิ่งนี้จะไม่เรียกว่าเป็นละคร หากนักแสดงคนหนึ่งในการเล่นละครล้มป่วย เขาสามารถถูกแทนที่ได้ แต่นั่นเป็นไปได้ในละครนี้ ละครนี้เป็นนिरันดร ตัวอย่างเช่น หากบางคนล้มป่วยก็จะกล่าวได้ว่าสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับเขาที่จะล้มป่วย ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนिरันดร เมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้อื่นเกี่ยวกับละครนี้ พวกเขา ก็สับสน ลูกรู้ว่าละครนี้ไม่มีขีดจำกัด นักแสดงเดียวกันนั้นจะอยู่ที่นั่นหลังจากหนึ่งวงจร เช่นที่ฝนกำลังตกเวลานี้ ดังนั้นฝนก็จะตกอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร ในท่านองเดียวกัน จะมีความปั่นป่วนเดียวกันนั้นด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าฝนแห่งความรู้ไม่ได้ตกมาที่ทุกคน อย่างไรก็ตามเสียงที่ว่าพระเจ้า มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาแล้ว

จะไปถึงทุกคนอย่างแน่นอน วิชาหลักของลูกคือโยคะ เพียงลูกเท่านั้นที่รับฟังสายฝนแห่งความรู้นี้ หากแต่สายฝนนั้นตกทั่วทั้งโลก ด้วยโยคะของลูกก็จะมีแสงส่องอย่างสม่ำเสมอ ลูกบอกทุกคนว่าพระเจ้าได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์ แต่หลายคนก็เรียกตนเองว่าพระเจ้า ดังนั้นใครจะเชื่อลูก? เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เพียงไม่กี่คนจากจำนวนหลายคนเท่านั้นที่จะปรากฏออกมา ในหมู่ลูกๆ ลูกก็เข้าใจสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: เพียงเมื่อดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหมดกลับมาไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พ่อจะมา ลูกได้กลับมาทาโมประธานอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกสาโทประธาน ในวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่าลูกสามารถกลับมาสาโทประธานจากทาโมประธานได้อย่างไร: เพียงแค่จดจำพ่อ! พ่อได้มาเพื่อให้คำแนะนำของตัวพ่อเองแก่ลูก และคำแนะนำของสิ่งสร้าง ทุกคนในอาณาจักรของราวันจดจำพ่อ นั้น ดวงวิญญาณจดจำพ่อของพวกเขา พ่อปราศจากร่าง ท่านเป็นจุด ท่านได้รับชื่อ ลูกถูกเรียกว่าซาลิแกรมและพ่อถูกเรียกว่าชีวา เป็นร่างกายของลูกๆที่ได้รับชื่อต่างๆ ในขณะที่พ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด ท่านไม่ต้องรับร่างกาย ท่านได้เข้ามาในผู้นี้ นี่คือการร่างของบราห์มา ไม่ใช่ชาวผู้นี้ชื่อชีวา ดวงวิญญาณคือชื่อของลูกแต่ละคน และลูกแต่ละคนก็เข้ามาในร่างกาย ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้นทุกคนมีสองพ่อ หนึ่งคือพ่อที่ไม่มีตัวตน และอีกหนึ่งคือพ่อที่มีตัวตน แล้วผู้นี้ก็ถูกเรียกว่าพ่อทางจิตที่น่าอัศจรรย์ มีลูกๆมากมาย เนื่องจากมีประชากรปีศาจบราห์มาและกุมารมากมาย ผู้คนจึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจว่านี่คือศาสนาประเภทใด ลูกรู้ว่าคำว่า “กุมารและกุมารี” เป็นของหนทางครอบครัว มีพ่อแม่และลูกชายและลูกสาว ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจดจำท่านว่า: “ท่านคือแม่ ท่านคือพ่อ” เวลาที่ลูกได้พบแม่และพ่อแล้วและท่านก็ได้นำลูกมาเลี้ยง ไม่มีใครถูกนำมาเลี้ยงในยุคทอง ไม่มีการกล่าวถึงการรับมาเลี้ยงดูที่นั่น คำนี้มีอยู่ที่นั่น พ่ออื่นนั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการนำมาเลี้ยงที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือการกลับที่ลึกซึ้งมาก และมีค่าควรแก่การเข้าใจ ลูกไม่ได้อธิบายสิ่งใดอย่างเต็มที่กับผู้ใด เมื่อใดก็ตามที่มีบางคนมาที่นี่เป็นครั้งแรกและพูดว่า เขาต้องการเห็นแว่นหนึ่งของกูรูของเราบอกเขาว่า: “นี่ไม่ใช่วัด เพียงดูสิ่งที่เขียนบนกระดาน มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย พวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆของประชากรปีศาจ (พ่อของผู้คน) ท่านด้วยก็เป็นหนึ่งในผู้คนเหล่านั้น พระเจ้าสร้างโลกและท่านสร้างเราเช่นกันผ่านปากดอกบัวของบราห์มา เราเป็นของโลกใหม่ ในขณะที่ท่านเป็นของโลกเก่า เป็นในระหว่างยุคบรรจบพบกันที่เราลูกทำให้เป็นของโลกใหม่ นี่คือนิยามสำหรับการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เรากำลังยืนอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ขณะที่ทุกคนอื่นอยู่ในยุคเหล็ก เป็นราวกับว่ามีการแบ่งแยก เพียงดูสิว่ามีการแบ่งแยกมากมายแค่ไหนในตอนนี้อย่างไร หัวหน้าของแต่ละศาสนาต้องการที่จะดูแลผู้คนของพวกเขาเอง และทำให้ผู้ที่หัดเทียมและทุกคนในศาสนาของพวกเขาเองมีความสุข เพื่อที่จะไม่มีใครไปจากรัฐของพวกเขา ก่อนหน้านี้ราชามีสิทธิ์เหนือประชาชนทั้งหมดของเขา ราชารับการพิจารณาว่าเป็นพ่อแม่ ผู้จัดหาอาหารให้ ไม่มีราชาหรือราชินีอีกต่อไป ทุกสิ่งถูกแบ่งแยกออกเป็นชั้นๆ มีความปั่นป่วนและความสับสนวุ่นวายมากมาย มีน้ำท่วมและแผ่นดินไหวฉับพลัน ทั้งหมดนี้กำลังจะตายในความทุกข์ เวลาที่เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เข้าใจว่าลูกทั้งหมดเป็นพี่น้อง ดังนั้นลูกต้องอาศัยอยู่กับกันและกันด้วยความรักอย่างมาก เหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกคือลูกๆของพ่อผู้เดียว ดังนั้นขอให้มีความรักมากมายในหมู่ลูก ลูกแกะและสิงโตนั้นเป็นศัตรูกันอย่างมากมายที่นี่ และกระนั้นพวกมันก็ดื่มน้ำจากสระเดียวกันในอาณาจักรของราม ที่มีการต่อสู้ในทุกบ้าน มีสงครามระหว่างชาติ เนื่องจากความคิดเห็นที่แตกต่างกันของพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งต่อสู้กันเอง เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อมาแล้วหลายครั้ง และแล้วลูกก็สูญเสียมันไป นั่นคือลูกเอาชนะราวันแล้วลูกก็พ่ายแพ้ เรากลายเป็นนายของโลกโดยการทำตามศรัทธาของพ่อผู้เดียว เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ท่านถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคน เวลาที่ท่านกำลังแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก ลูกๆต้องเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาลกับกันและกัน ผู้คนในโลกทั้งหมดเป็นเหมือนน้ำเกลือ พวกเขาไม่ได้ใช้เวลานานในการฆ่ากันและกัน ลูกเป็นลูกๆของพระเจ้า และดังนั้นลูกต้องเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกๆของพระเจ้านั้นแม้กระทั่งสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ลูกกลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างมาก ลูกช่วยท่านในการทำให้ผู้คนสูงส่ง ดังนั้นลูกควรรู้ในหัวใจของลูกว่า ลูกคือมนุษย์ที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกมีคุณธรรมที่สูงส่งไหม? บางคนที่มีร่องรอยเช่นปีศาจร้ายจะไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นลูกของพ่อ เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า ผู้ที่ทำให้สัตว์กูรูเสื่อมเสียเกียรติไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ กูรูของยุคเหล็กพูดสิ่งนี้ด้วยตนเองและทำให้ผู้คนหวาดกลัว ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่า: ลูกๆ ที่มีค่าคือผู้ที่ประกาศชื่อเสียงของพ่อและอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล พ่อพูดเสมอว่า: คงอยู่เช่นน้ำนมและน้ำตาล อย่าได้ต่อสู้และกลายเป็นเช่นน้ำเกลือ เป็นที่นี้ที่ลูกต้องกลายเป็นเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกต้องมีความรักมากมายกับกันและกัน เพราะลูกทั้งหมดคือลูกๆของพระเจ้า เป็นเพราะพระเจ้านั้นน่ารักที่สุดที่ทุกคนจึงจดจำท่าน ดังนั้นลูกต้องมีความรักมากมายต่อกันและกัน มิฉะนั้นลูกก็จะประสบเหตุที่ทำให้เกียรติของพ่อสูญเสีย ลูกๆของพระเจ้าจะเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกันได้อย่างไร? แล้วพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: มีชีวิตอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล หากลูกเป็นเหมือนน้ำเกลือ ลูกจะไม่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้ ดังนั้นลูกจะประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงได้อย่างไรถ้าลูกไม่ทำตามการกำหนด

ของพ่อ? โดยการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็ต่อสู้กับกันและกัน หากลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ก็ไม่สามารถมีความขัดแย้งใดๆได้ ลูกได้พบพระเจ้าผู้เป็นพ่อแล้ว และดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณต้องเป็นเหมือนพ่อ เช่นที่พ่อมีความบริสุทธิ์ ความสุขและความรัก ฯลฯ ดังนั้นลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับท่าน มิฉะนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ศึกษาเล่าเรียนกับพ่อและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ผู้ที่นำคุณประโยชน์ให้กับผู้คนมากมายสามารถกลายเป็นราชาและราชินี ที่เหลือทั้งหมดจะกลายเป็นสาวใช้และคนใช้ ลูกคนใดก็สามารถเข้าใจได้ว่า ลูกจะกลายเป็นอะไร บางคนผู้ที่กำลังศึกษาอยู่สามารถเข้าใจตามนั้นได้ด้วยตนเองว่า เขาจะประกาศชื่อเสียงของบพปออย่างไร ลูกๆของพระเจ้าต้องน่ารักที่สุดเพื่อที่ใครก็ตามที่เห็นพวกเขาจะมีความสุขอย่างมาก บพปอสมควรจะเห็นว่าพวกเขา นั้นอ่อนหวานอย่างมากด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นบ้านของลูกเองต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง อันดับแรกเป็นครอบครัวแล้วจึงเป็นผู้อื่น ในขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก จงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวและมีชีวิตเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ขอให้ใครก็ตามที่เห็นลูกพูดว่า: “โอ้โฮ นี่คือสวรรค์!” ก่อนความรู้นี้ บพปอได้เห็นครอบครัวเช่นนั้น ลูกชายหกถึงเจ็ดคนที่แต่งงานแล้วอาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน ทุกคนตื่นแต่เช้าตรู่และทำความเลื่อมใสศรัทธา มีความสงบอย่างสมบูรณ์ในบ้าน ลูกเป็นของครอบครัวพระเจ้า หงส์และนกกระสาไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้ ลูกต้องกลายเป็นหงส์ บพปอจะไม่พอใจถ้าลูกกลายเป็นเช่นน้ำเกลือ พ่อจะพูดว่า: ลูกประณามชื่อเสียงของพ่ออย่างมาก! หากลูกไม่ได้อยู่ด้วยกันเหมือนน้ำนมและน้ำตาล ลูกจะไม่ประกาศสิทธิ์ต่อสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ลูกจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมาก หากหลังจากเป็นของพ่อ ลูกกลายเป็นเหมือนน้ำเกลือ ลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษหนึ่งร้อยเท่า และลูกจะได้สัมผัสของสถานภาพที่ลูกจะได้รับอย่างต่อเนื่อง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความใส่ใจที่จะกลับมาน่ารักที่สุด เพราะลูกเป็นลูกๆของพระเจ้า ลูกต้องไม่เป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกัน ก่อนอื่นเปลี่ยนแปลงตนเอง แล้วจึงให้คำสอนแก่ผู้อื่นที่จะเปลี่ยนแปลงพวกเขา

2. เช่นที่พ่อมีความบริสุทธิ์ ความสุข ความรัก และคุณธรรมทั้งหมด ดังนั้นลูกด้วยต้องเป็นเหมือนพ่อ อย่าทำการกระทำใดที่จะทำให้ศัตรูเสื่อมเสียเกียรติ ลูกต้องประกาศชื่อเสียงของพ่อด้วยพฤติกรรมของลูก

พร: ขอให้ลูกคงอยู่อย่างมั่นคงและไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ และมีความกล้าหาญและความกระตือรือร้นอยู่เสมอด้วยการอยู่อย่างมีสำนึกถึงพ่อและการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ของลูก เก็บรายการของการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมดที่ลูกได้รับจากพ่อตั้งแต่เกิดไว้เบื้องหน้าลูกเสมอ เพื่อที่การได้มาซึ่งคุณประโยชน์ของลูกจะได้รับการกำหนดไว้อย่างมั่นคงและไม่สั่นคลอน ความกล้าหาญและความกระตือรือร้นของลูกก็ต้องไม่สั่นคลอนด้วยเช่นกัน แทนการอยู่อย่างไม่สั่นคลอน หากบางครั้งจิตใจของลูกซุกซนร้ายกาจ หรือหากมีความร้ายกาจบางอย่างในสภาพของลูก เหตุผลสำหรับสิ่งนั้น คือลูกไม่ได้เก็บพ่อและการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อประสบการณ์ของการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมดอยู่เบื้องหน้าลูกและในสำนึกของลูกอย่างสม่ำเสมอ แล้วอุปสรรคทั้งหมดก็จะจบสิ้น และลูกจะมีความจริงใจและความกระตือรือร้นใหม่ๆ อยู่เสมอ และสภาพของลูกก็จะมั่นคงและไม่สั่นคลอน

คติพจน์: การคงอยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอในขณะที่ทำงานรับใช้ประเภทใดๆ หมายถึงการประกาศสิทธิ์ในคะแนนที่ดี

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

ลูกๆบรรพบุรุษนั้นสูงศักดิ์อย่างมาก ผู้อื่นควรมีประสบการณ์ของมารยาทที่ดีงามและความจริงแท้ของลูกจากใบหน้าและพฤติกรรมของลูก มีการกล่าวว่าดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์นั้นคือเทวีแห่งมารยาทที่ดีงาม วิธีที่พวกเขาพูด คำนิ่งถึงผู้อื่น เดิน

รับประทาน และดื่ม และทุกการกระทำที่พวกเขาทำนั้น เปิดเผยมารยาทที่ดีงามและความจริงแท้ของพวกเขา ไม่ควรเป็น
ว่าลูกเตรียมการที่จะพิสูจน์สัจจะแต่ไม่มีมารยาทใดเลย สิ่งนี้ไม่ถูกต้อง